

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kemal Aratan

Güneri Içoğlu

ŞİÖR'LER

Feyhan Güver

Ahmet Yılmaz

Erdil Yaşaroğlu

Haftalık Hastalığınız

SAYI: 286 1.500.- TL. (KDV DAHİL)

LİMON

SECİM PROPAGANDASI İÇİN SÜNNET YARISI

Erken seçim çalışmalarını hızlandıran partiler il ve ilçelerde ...ük kapma yarışına girdiler. Semra Özal himayesinde ANAP ilçe örgütlerinde düzenlenen sünnet kervanı devam ediyor. DYP, 1 Eylül tarihinde Kısıklı ve Beşiktaş'ta iki ayrı sünnet şöleni yapacak. Kağıthane İlçe Belediye Başkanı Mahmut Özdemir 100 çocuğu sünnet ettirdi. Nurettin Sözen de Gülhane Parkı'nda yaklaşık 100 çocuğu sünnet ettirdi.

**BU NE VAA,
SÜPÜR SÜPÜR
BİTMİYÖ. SECİM
PROPAGANDASINA
ÇOLUĞUN ÇOCUĞUN
ÇÜKÜNÜ DE ALET
ETTİLER YA...
HELAL OLSUN...**

**GÜLHANE
SÜNNET ŞÖLEİ
NURETTİN SÖZEN**

İST. İL
BELEDİYESİ

İNSAN HAKLARI

17/2- Hiç kimse keyfi olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılamaz.

alo limon

ZAHMET HABERDAR

Tel: ARIZALI

RUSYA'DA DARBE FİLAN OLMUŞ GALİBA? NİYE HABER VERİLMİYOR BANA?

Selamlar, saygılar sayın okuyucularım. Biliyorsunuz senelik kafa iznim dolayısıyla polis moral eğitim merkezinde kendimi dinlenmeye almıştım. Kendini tatile veren birinin dinlenme esnasında işiyle gücüyle uğraşmasına herkes düğüyle güler düşüncesiyle, ben de hiç TV seyretmedim, kazete okumadım. Günlerim sürekli yemek, içmek mıçmakla geçti. Bu arada bir karı bulabilseydim hem abazanlığım geçecek hem de hoşça dakikalar geçirecektim. Ama gel gör ki kısmet olmadı; Biz yine mal elimizde bir o yana bir bu yana gezdik durduk! Tabii bu gezmeler sırasında biri iki hatunla tanıştık, tanışmadık değil. Bir tanesi Alman'dı. Onunla tanışmamız şu şekilde vuku buldu.

Plajda çocuklar top oynarken, top Alman bayanın kafasına geldi, ben de "Dikkatli olsanız eşogluşekler madamın canını yakmaya ne hakkınız var" şeklinde bağırarak onları oradan kovdum. Alman hanımda bana "danke şöl" dedi. Ben de bir şey diyemedim ona, utandım. İkinci tanışmada kesin kararlıydım, kesinlikle utanmayacaktım. Bu hanım arkadaşım Rus'tu! Kendisiyle fırından ekmek alırken tanıştım.

Rus hanım fırından çıkan sıcak ekmeği eline alınca eli feci şekilde yandı! Ben de kendisine "sıcak olur fırından çıkan ekmek, aman lazım dikkat etmek" şeklinde kafiyeli bir bağlamayla, aşkımızın tohumlarını oracıkta serptim. Daha sonra plajda, yolda, orda, burda gördüm onu ama, benim minik kuşumun çok tedirgin bir hali vardı; Bir türlü konuşamıyor, selamlaşamıyorduk. İnanın sayın okuyucular bir haftalık tatilimin atlı gününü bu hanıma hebâ ettim ama gel gör ki ne onun tedirgin ürkek hali, ne de benim abazanlığım bitiyordu. Neticede kavalı aldık elimize öttüre, öttüre geri döndük. Dergideki tıfıllar "Zahmet abi bu haftaki yazına, Sovyetler'deki darbe hadiselerini yaz, istersen" dediler de habarım oldu. Rusya'da darbe olmuş, darbe bitmiş... "Ulaan" dedim! Tabii ya da Rus hanım bunun için tedirginmiş, işte bu yüzden benimle ilgilenemiyormuş, sonunda uyandım.

Şimdi! Ben Allah'ın tıfılları! Biliyorsunuz tatildeyim, biliyorsunuz ben tatile karı kız araklamak için giderim. Bunları bildiğiniz halde, niye bir telefon açıp abinizi uyandırmıyorsunuz? Bir Rus hanımla aşk oyunlarına gireceğim hiç mi aklınıza gelmiyor? Al işte tatilde bitti, ne yapacam ben şimdi? Bir ihmalkârlık yüzünden, kaval elde gezmeye mecbur muyum ben? Bir haber uçursaydınız hem size güzel bir yazı yazar, hem de Rus hanımı teselli etmek, derdine yardımcı olmak ayaklarıyla bir güzel devirirdim. Ama şimdi ne oldu? Ortaya böyle bir yazı çıktı! Rezil ettiniz beni. Ağzınıza mıçayım hepinizin!

Bu adamı, tam 13 ay hücrede unuttular

• Amerika'nın Baltimore kentinde Martin Henn adlı biri, bir kuşku ile atıldığı hücrede tam 13 ay yattı. Hücrede unutulduğu anlaşılan Henn, apar topar çıkarıldığı mahkemede beraat etti. Yargıç, dehşet içinde kaldı.

Bilindiği gibi ülkemizde de 100.000 kadar siyasi mahkum 11 seneyi aşkın bir süre içinde unutulmuş. Geçtiğimiz aylarda önce bir kısmı, daha sonra da diğer bölümü hatırlanarak cezaevlerinden çıkarılmıştı.

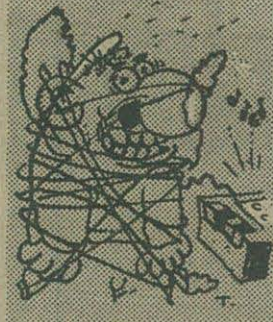

Kürtçe kasede izin yok.

Kültür Bakanı Gökhan Maraş, Kürtçe doldurulan ses kasetlerine izin verilmesinin anayasa ve Terörle Mücadele Yasası'na göre mümkün olmadığını bildirdi. Maraş, "Resmi dil olmadığı için Kürtçe doldurulmuş kasetlere bondrol izni veremeyiz" dedi.

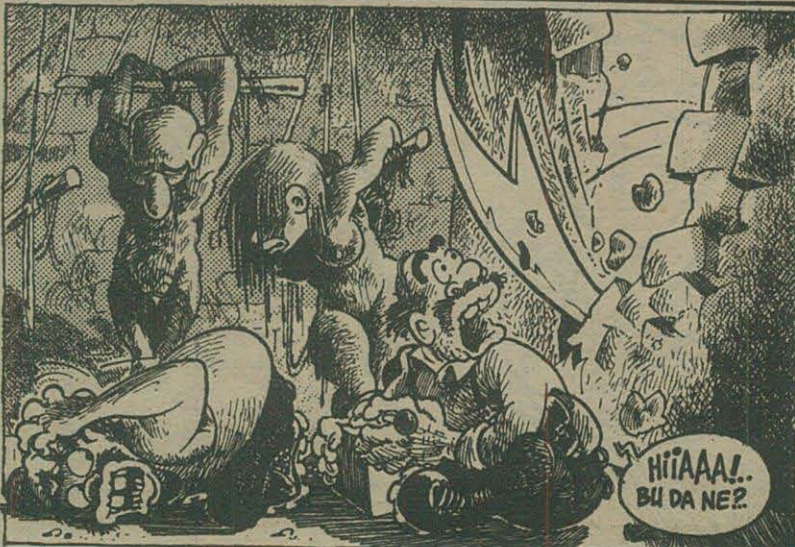
Kasetçılara yeni standart

Ayrıca T.S.E'nce de Türkiye'de üretilen ve dışardan ithal edilen teyp (kasetçalar)lara yeni bir standart getirildi. Buna göre Kürtçe müzik parçalarında Kürtçe'nin frekanslarını saptayan micro dalgali bir entegre devreye girecek ve kasedin sarmasına neden olacak! Buna göre Kürtçe kaset yapılırsa bile dinlenmesi olanaksız hale gelecek.

ISKENCE DİZİSİ 285

Gizli örgüt üyesi oldukları, bildiri dağıtıp, afiş astıkları; iddialarıyla Terörle Mücadele Kanunu'na göre yargılanan iki kardeş, "Alevi oldukları" gerekçesiyle, poliste işkence gördüklerini öne sürdüler.

LİMON

• Özal bütçesini yine tüketti. 1990 yılı ödeneğinin % 99'u harcadı. 1990 yılı başlangıç ödeneğinin 7 milyar 240 milyon lira olduğu, daha sonra 10 milyar 89 milyon lira ek ödenek alarak toplam 17 milyar 375 milyon liraya ulaştığı belirtildi.

ANAP'IN SEÇİM YATIRIMLARI

Hastaneler fakirlere bedava olacak.

İktidarları döneminde hastane kapılarında sürünen, ameliyat ve tedavi paraları kalkışmadı diye hastanelerde rehin kalan halkımıza seçim yatırımı kıyağı (!)

Seçimkondurlara seçim izni

Erken seçimin gündeme gelmesiyle birlikte özellikle gecekondu bölgelerinde kaçak inşaatlarda büyük artış var.

• İster inan, ister inanma... Beşüzevler'deki "EMPERYALİZM KIRAATHANESİ" bir hafta sonra "SAFAK KIRAATHANESİ" olarak değişti. Ve karikatürde ilgisiz yaktı.

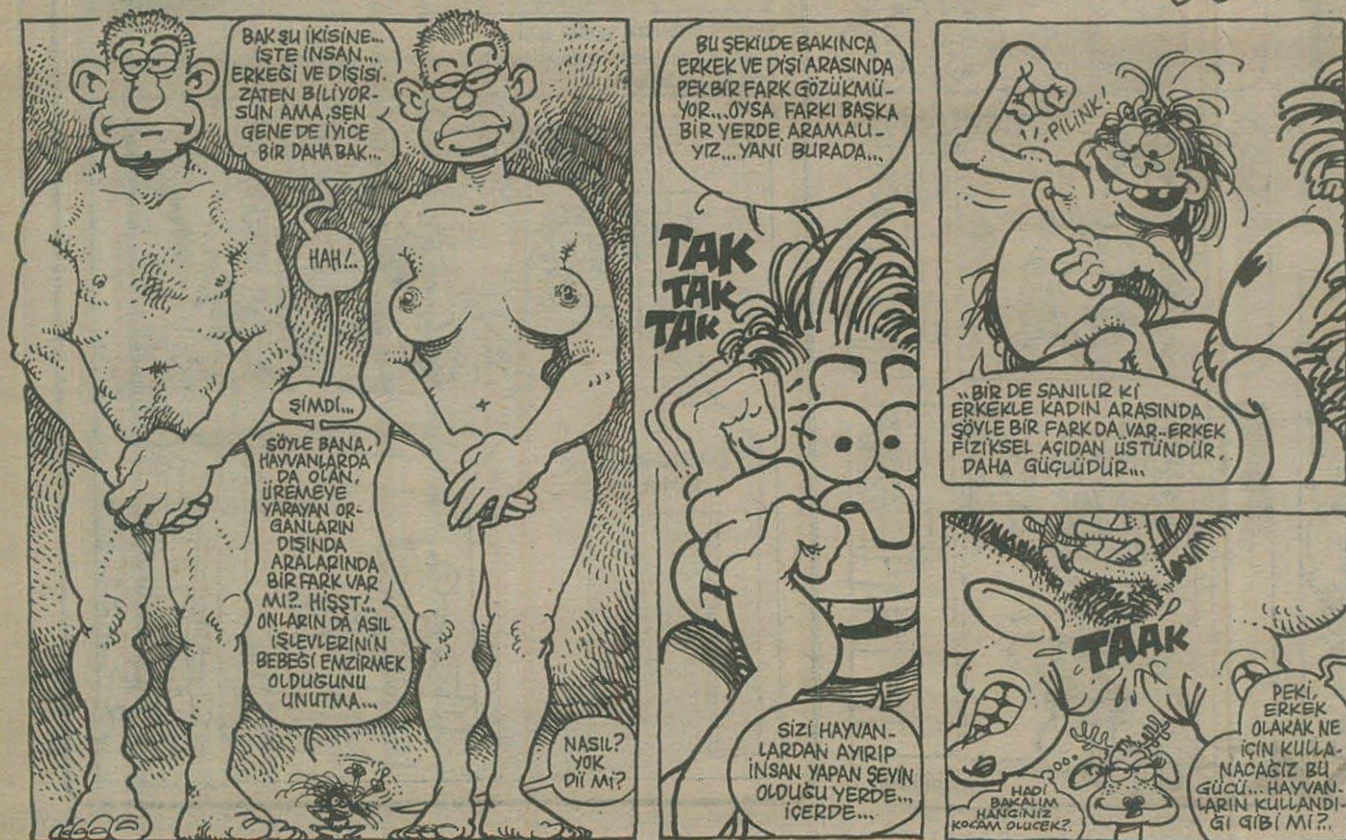
E. Zafer kurultayına katılmak için Kayseri'ye giden Türkes. Top bulunamadığı gerekçesiyle ses bombasıyla karşılandı.

Boyunsuz canavarın maceraları

Tunç... ve kedisi... banyo... ziyarette gelis... ve gidis... Ama unuttuklari birseyler... cok cok birseyler... binlercesini... Tum evi sardilar, ısıtıyorlar... cok ve fena ısıtıyorlar... ilac... ilaclama... En kuvvetlisinden... Tarim ilaciyla... Tum evi... Arada ben de zehirleniyorum... Ama artik rahatim... Kurtuldum... Tipki eskisi gibi... uc gündür... Oh be...

LIMON DUVARI

DÜNYA YİNE OLAYLARA GEBE EN GÜVENLİ KORUNMA YÖNTEMİ PEACE...

CAN AÇIKALIN

"EVDE KUŞ SÜTÜ HARİC, HİÇ BİRŞEY YOK"
—Yusufelili—

AL BARAKA'YI VUR ÖTEKİNE.

Anıl İnan - ZONGULDAK

HIZLI YAŞADI, İNFAZDAN GİTTİ!
—Çeto—

GELECEĞİM COÇUKLUĞUMA İHANET EDİYOR
—Bad Jokes Society—

Mimikler Piyangosunda Amorti Hep Gülümsemenin Oluyor.
—Bad Jokes Society—

Tarihte süregelen Kefenin cepsizi...
—Ercan SAK—

gemisini kurtaran Kaptan
lyide bu kadar Kaptandan
denizi kim kurtaracak?
NECMETTİN PEKER

"Kalemlerin ihaneti" tükendi,
"Kıvrak Kalemler" baskıda...
—Çeto—

Mutluluk Arayışlarda Değil GİDİŞ-GELİŞ'lerde saklıdır.
—Bad Jokes Society—

ASLAN KAFESİ (ŞİÖR'LER)

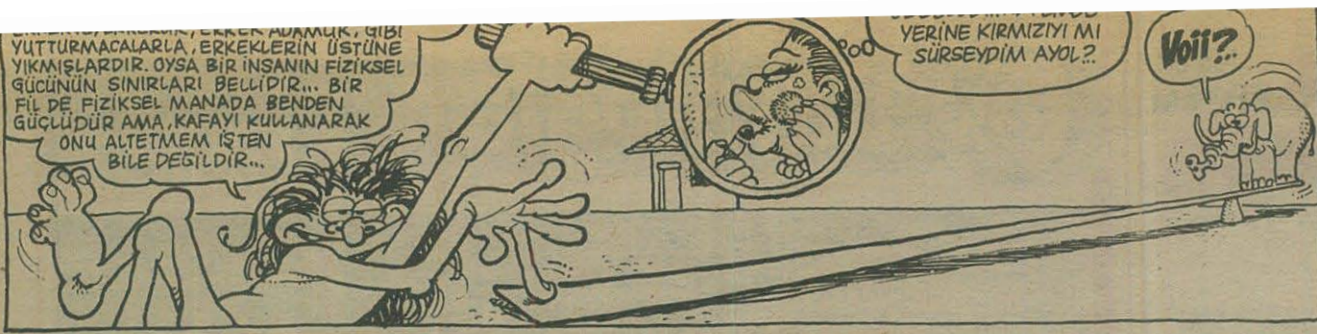

Bir sevdiğim var adı Leonard
Tanımam kendisini ama bilirim
Kibar ve yakışıklı olduğunu
Kimbilir, kaç kız var benim gibi
Sever O'nu dell gibi
Görürüm her gece rüyamda
Gönderirler oraya buraya
Sen üzülme Leonard
Ben çalışır bakarım saniada bana da.
VE DİĞERLERİNE;
Vay Analarının gözleri
Cin gibisiniz
Benim Leonard'ım
Bozuk para gibi huzumak niyetindesiniz.
Fakat dikkat uyarıyorum
Benlen başa çıkamazsınız
Mors olacaksınız

FUNDA, şiör için teşekkürler. Samimiyetin-den dolayı memnurluklarımı iletirim. Tatlı bir merak içinde bıraktın beni.

ASLAN ÖZDEMİR

SAMİMİ İTİRAFLAR FATİH KAÇAN

• Yazarımız Fatih Kaçan, yıllık iznini geçirmek için memleketi olan Kayseri'nin İncesu kazasına gittiğinden bu hafta yazısını yayımlayamıyoruz.

NE OLACAK LAN BU GENÇLİĞİN HALİ?

Yazan: Ergin Dalgıç

Mustafa Kemal "Gençlik bu milletin efendisidir" dedi ve bu memleketi gençliğe emanet etti. Hangi gençliğe ama? O'nun bu memleketi emanat ettiği gençlik o zaman ki geçlikti, şimdiki değil. Şimdiki tıfılları, bu gazete, dergi, kitap okumayan (Benim yazılarımı bile okumuyor bunlar) geri zekâlı hergele ve şıllıkların bir kısmı heavy metal dinleyip, tavşanlar gibi düzüşüyor, geri kalanı da Emrah'ın, Ahmet Kaya'nın şarkılarını ezberlemekle günlerini geçiriyorlar.

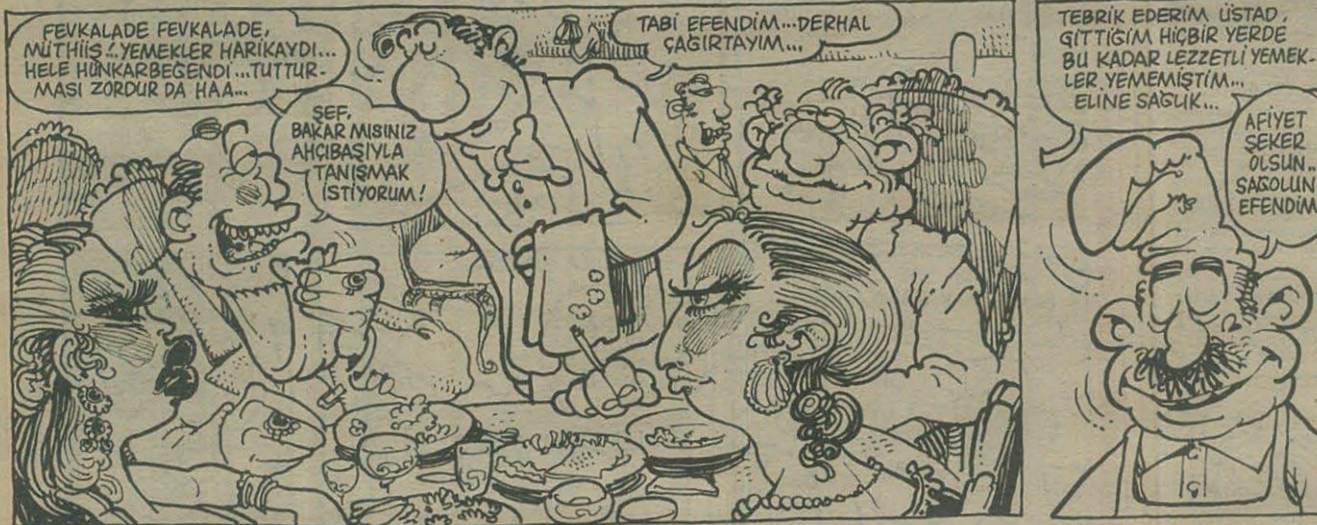
Şimdiki gençliğin en büyük eksiği ne biliyor musunuz? (Siz ne bok bilirsiniz ki zaten?) Bilgi ve görgü... Ya, ne sandınız, bu gençliğin bilgisi ve görgüsü yok. Bu piç kuruları, bu fırlamalar okuyup bilgi sahibi olmayı düşünmedikleri gibi gezip görgü sahibi olmayı da zaten bit kadar olan akıllarına getiremiyorlar. Hiçbiri de "Ulan bir onbeş-yirmi gün kadar Paris'e gideyim de gavur orda neler yapıyor bir bakayım" demiyor. İşleri güçleri üniversite kantinlerinde yiyişmek. Biz gençliğimizde böyle şeyler yapmadık. Daha doğrusu yapamadık. Peki onlar ne halt etmeye yapıyorlar?

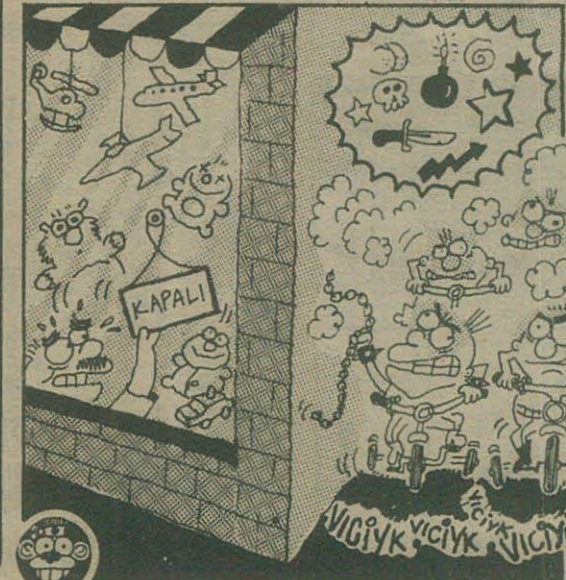
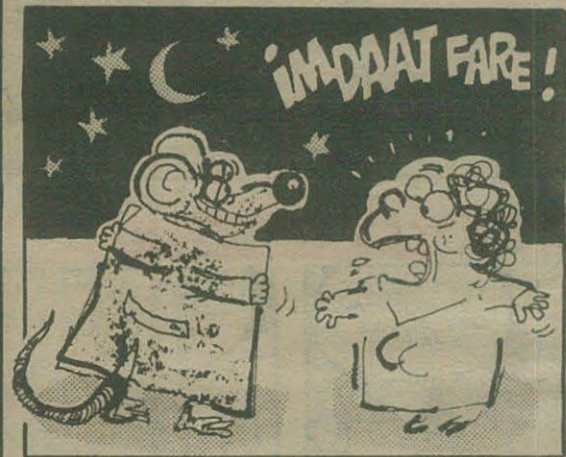
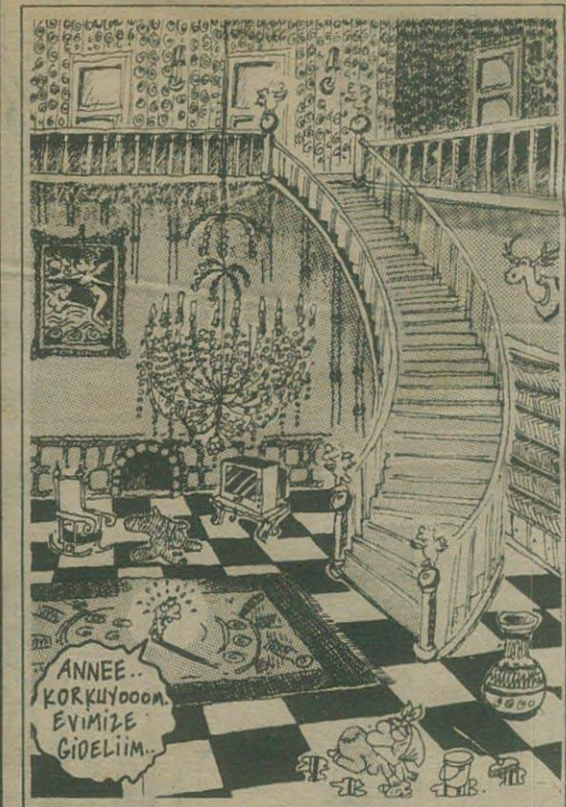
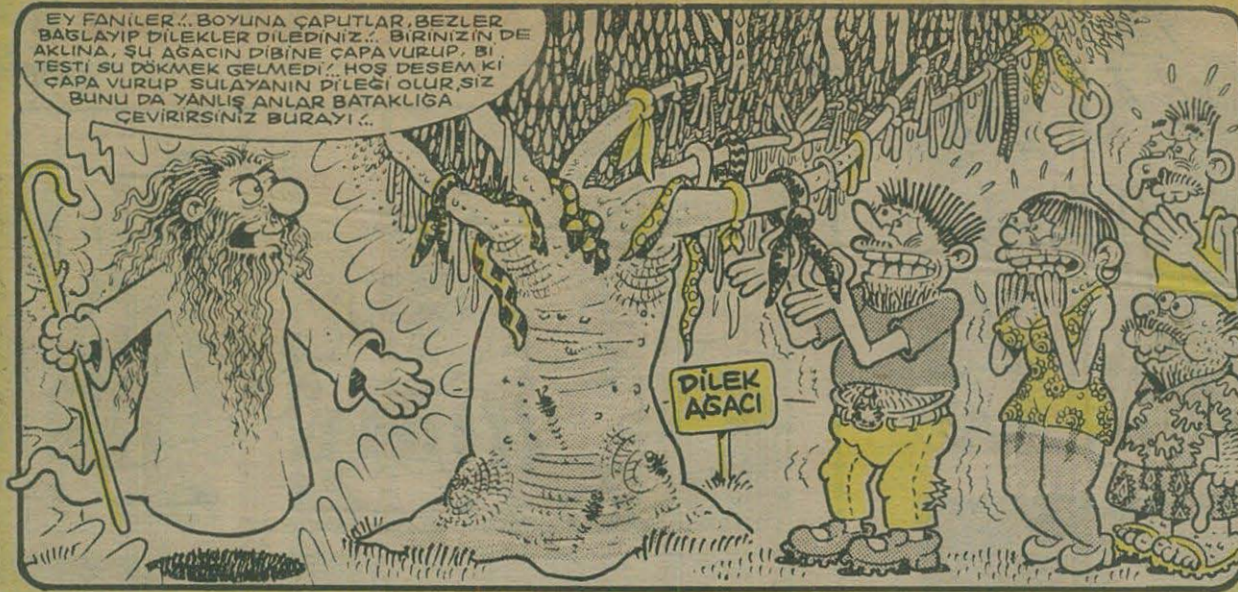
Anatomik yapıları ve tevellüdlüleri dolayısıyla kendilerine mecburen genç adını verdiğimiz bu yavşakların kaç tanesi ayda bir tanecik olsun kitap okuyor acaba? Ulan piçler, hadi Orhan Kemal'i (Ne de güzeldir üstadın kitapları. Ben her bir romanını üç-dört kere okudum. Bir kere okuduğum zaman anlayamıyorum da), Yaşar Kemal'i, Gönül Yazar'ı okumuyorsunuz, peki benim kitaplarımla neden okumuyorsunuz? O kadar uğraştık kitaplar yazdık, kitapçı vitrinlerinde yatıyor hepsi. İnsan bir merak eder be, "Bu adam neler yazmış acaba?" diye. Neden okumuyorsunuz kitaplarımla? Beni ananızın kohnunda mı gördünüz? Bir de genç olacaksınız! Topunuzun belasını iskiyim! Genç Osman sizin yaşınızda Bağdat'ı almıştı, siz daha benim kitaplarımla almaktan acısınız. Suç bizde ki size iyi davranıyoruz. İki-üçünüzü sallandırsak o zaman it gibi alırsınız.

Birgün aklınıza gelir de Paris'e giderseniz Avrupa gençliğinin nasıl olduğunu görün kendinizden utanacaksınız. Müzeler, sergiler, kuru temizleyiciler hınca hınç genç dolu. Üstelik hepsi de şakır şakır Fransızca konuşup, Fransız yazarlarının kitaplarını okuyorlar. "Türkiye'deki gençlerden kaç tanesi Fransızca konuşabiliyor, Fransız yazarlarını okuyor?" diye düşündüm de içim cız etti, Türk gençliği adına yerin dibine geçtim, orda bir metroya atlayıp arkama bakmadan uzaklaştım.

Parisli gençlerin okuma tutkularına hayran kalmamak eide değil. Her yerde, her zaman kitap, dergi, gazete okuyor bu gençler. Övnmek gibi olmasın (veya olsun), bu fakir dalgıç kuşu da orda çok güzel bir Fransız yavruya yazıldı ve kendisini araklamayı başardı. Kızı bütün gün yedirip içirip gezdiriyorum, akşam olunca, "Eee... Bu kadar gezip tozman!n sonunda bu akşam yavruyu çitir çitir yerim" düşüncesiyle kaldığım otele davet ediyorum. Cevap her akşam aynı: "Erginciğim, bu akşam canım kitap okumak istiyor hayatım, yann akşam gelirim." Ama kızcağızın okuma tutkusu o kadar büyüktü ki, o "yarın akşam" hiç gelemeden ben Türkiye'ye gelmek zorunda kaldım. Söylemek istediğim; bir Fransız kıza okuma tutkusu yüzünden benim gibi bir erkekle bile birlikte olmaktan şaragat edebiliyor.

Reha Avkıran

YAĞMACILARA SİTEM

Persler Sardes ve Lidya kralı Kroisos'u ele geçirmişlerdi. On dört yıllık bir saltanattan sonra, bir kuşatma sonunda tutsak edilen ve Pers Kralı Kyros'un huzuruna çıkarılan Lidya kralı derin düşüncelere dalmıştı. Sesi çıkmıyordu. Sonra dikkatli bir şekilde kentini yağma eden Perslere kayd ve Pers kralına "Kral" dedi. "Su anda gördüklerim karşısında aklıma gelenleri söyleyeyim mi, yoksa susayım mı?" Pers Kralı Kyros istediğini, istediği gibi söyleyebileceği cevabını verdi ve Kroisos ona sordu:

— Bu kalabalık ne yapıyor böyle canla başla?
— Senin kentini yağma ediyorlar, varını yığını paylaşıyorlar dedi Kyros.

Lidya kralı Kroisos cevap verdi:
— Yağma ettikleri benim kentim, benim varlığım değil bunların hiç birisi benim değil artık yağma ettiklerinin alıp götürdüklerinin hepsi senin malın.

Bu sözleri üzerine tasalanmış Kyros yanındaki bir savcı ve ondan bu durum karşısında ne yapması gerektiğini sordu. Kroisos:

— Eğer onların bu hazineleri ceplerine atması na seyrirci kalırsan başına gelecek olan şudur: İlerlerinden en çoğu kapan kimse, bilki senin karşına dikilecektir. Şimdi kapılara kendi adamlarından oluşan nöbetçiler koy. Hazinesi dışarı çıkarmak isteyenlerin, ellerinden alsınlar ve bun-

ların onda birinin Zeus'a ayrılması gerektiğini söyleyinler. Böylece hazineleri onların elinden alırken gözlerinden düşmüş olmanız ve askerler senin niyetinin doğruluğuna inanarak seve seve verirler ellendeğini...

Herodot tanrı I. Kitap. 88-89

(Aynen sözlerden) Yağma = Birçok kişinin bir malı üşüşüp, ele geçirdiklerini zorla alıp savuşması. Yağma Hasan'ın böreği: Hakkı olmayanların bir malın başına üşüşüp onu sömürmelerini ve bir çok şeylerin kapananın elinde kaldığını anlatır.

Eveet şimdi gelelim asıl konuya. neden yazdım bunları?.. İlgi çekmem gereken misafirlerim sebebiyle iki hafta dergiye gelemedim. Donu-şumde, bana giysi dolu bir paket geldiğini, amansızca yağmalandığını ve köşemin altına gayret kaba bir teşekkür yazıldığını öğrendim. İradem dışında oluşan bu saygısızlık, sabır, sebat, sukut ucgenini darmadağın etti. Öncelikle N. Recai Cetin (izmir) ve diğer okuyucularımdan özür dilerim. Büyük bir şaşkınlık içinde kendi kendime defalarca neden?.. Neden?.. diye söylemem sonucu üst yetkililerden birisi.

— "Amma tantana ettin be kardeşim zaten defolu ve kullanılmış mallardı. Sen değilmisin koseride her zaman dünya malının sahteliğini savunan. Şimdi ne oluyor?.. Karşılığını aldım ve donum kaldım."

Mal dedikleri şey: 5 adet don, bir ayakkabı, miktannı ve nevinin asla bilemeyeceğim, bana Piyer Kardin'den, Benetton'dan daha değerli olan cesitli evsaptı... Ait yetkisizlerin yanı sıra üst yetkililerinde bu yağmayı engellemeyip bilhassa kalımları beni derin teessüre boğdu... Vandal'lara ve Visigot'lara özgü bu yağma sonunda, gazetesinin makine dairelerinde duş aldıktan sonra gömleğini camaşırını değiştirip dışarı çıkarlar olduğunu dahi ısıttım. Halbuki ben onları uzun uzun seyredecek, giymeye kıya,nayacak ve bu ruh,a oza ha iyi işler çıkaracaktır. Hulâsa yağmalanan, okuyucumla benim aramdaki mânevî bağdı. Bu don ve gömlekler karşısında duy-

gulanıp ağlamak kendi dostların tarafından bana çok görüldü... Neden bilmiyorum?..

Bu meslekte başıma gelmeyen kalmadı. (Bu söylediklerimi şikâyet olarak almayın lütfen). Bir-çokları gibi iyi para kazanamadım, hapse girdim. Karikatürçü sıfatına dahi layık görülmedim. Hatta geçen kış, sürünme nöbetlerinden birinde, nâçar kalıp bir derginin dostum, ağabeyim zannettiğimi yetkilsizinden iş istemeye gitmişim. Nihayet burada da deli damgası yedim, oturdum. Bütün işlerimi alıp bu zat-ı muhterem karşı-sına dikildim. İş maas mevzuuna gelince orâ şunu söyledim: "Bak" dedim, pek çok sayıdaki işimi gösterek: "Ben senden bu işlerin hakkını istemiyorum, sadece bugüne kadar mazlum hakkı yemediğimin hakkını istiyorum. Bunu bana verin lütfen" Cevap: Yok... Ve kitaplarımı almak için istediğim 100.000 liracık avanstan hiç mi hiç eser yok. Dahası arkamdan bir dostuma, "Delirmiş galiba bu çocuk, yazık..." Evet belki delirmiş olabilirim, ama demiş, bu kerizlikle iyilik arasındaki o ince çizgiyi hiç bir zaman ayıramadığımdan olsa gerektir.

Karikatürün beni yiyip bitirmesine rağmen direndim, pek çok kereler sıfırdan başladım. Altı aydır ücretimizi alamamızı bile hiçe saydım. Fakat bu son Yağma olayından sonra: "Hayatımı bir vehme kurban ettiğimi gayet iyi anladım. Dostumun düşmanımın belli olmadığı bir âlem, cennet mekân olsa bile dardır bana..."

Bu zor şartlar altında daha fazla çalışmaya-çağımı belirterek, sevgili okuyucumun beni anı-masını temenni ediyorum Gayri ben söyleyeceğimi söyledim, son sözde Yunus Em-re ye bırakarak veda ediyorum Dilsizler haberi-ni Kulaksız dinleyesi Dilsiz kulaksız sözün Canı gerek anlayası

* Anlamadan dinledik
* Dinlemeden anladık
* Gerçek erin bu yolda
Yokluktur sermayesi...

GÜNERT
YASAROĞLU

ADAMI

Merhobi. Hemen mektuba geçme hareketini çekeyim. Hop! Buyrun.

Soyun Y.YERİNDEDURMAZ...

Bendeniz İzmir'den (para harcamayı göze alarak) yazan bir üniversiteli gencim. Düşündüm ki size bir dur deme anını yakalayayım.

Eleştiriye açık olmanız çok iyi fakat eleştirileri dikkate almayıp kendinizi yenilememeniz de çok kötü. Kendi nacizhane düşüncem, sizin dogmatik bir insan olduğunuzdur. Ayrıca siz dünyayı sadece kendi düşüncelerinizle sınırlayıp, gerçeklere dayanmayan, asılsız çarelere başvuruyorsunuz.

Evet 283. sayıda sizin nasıl gerçekleri sapırdığınızı hepimiz gördük. A.KORKMAZ'IN yazısını işinize geldiği gibi saplantılıca yorumlayarak cevaplamamız, çok kötü. Subjektif diye nitelendirdiğiniz yazı, bize göre objektif bir yazıdır. Kendisini kutluyor ve katılıyorum. Yaptığımız mini imza kampanyasından anlayacağınız üzere A.KORKMAZ'ı destekliyoruz. Eğer 50 kişilik A.KORKMAZ'ı destekleme imza kampanyası yeterli değilse devam edebilirim.

İyi günler. Burada yazmaya devam edin! NOT-Nasıl bayılttım ama sizil..

E.PAPURUS

Sayın A.Korkmaz, şey pardon, sayın E. Papirüs (Affıruza sığınarak "u"ları düzelttim), mektubunuzu aldım. Siz de A.Korkmaz gibi daktiloyla yazmışsınız mektubunuzu. Rahatça okudum, teşekkür ederim.

Dikkat, bay Papirüs. Beni keriz yerine koyduğunuz anda bilin ki kahnalığınız tarafından ölçülmeye başlanmışsınız. Ha?.. Evet, evet, kafanızın kalınlığından bahsediyorum.

Ben sizin yerinizde olsam imzaları da mektubunuz gibi daktiloyla atmaya çalışırdım (Artık nasıl oluyorsa.)

Çünkü böylelikle elyazısından kişilik ve kimlik tespiti yapan mekanizmaları devre dışı bırakmış olurdu.

Şimdi. Bir insan, bir kağıda gerçek imzasını atmasa bile, sahte bir imza da atsa, bunu gene de yazı kişiliğine uygun olarak atar. Aynı harfleri herkes başka türlü yazdığı gibi, kalemin kağıda teması sırasında herkes farklı basınç uygular. Bu, müziğin özgünlüğünü dinlemiyor oluşumun birinci nedeni.

Gönderdiğiniz imza sahiplerinin isimleri hep aynı kalemle yazılmış ve kağıtta üzeri karalanmış tek bir isim yok. Bu gösteriyor ki bu elli kişinin A.Korkmaz'ı desteklemekte tereddüt etmeyeceğini biliyordunuz. Pekki. Bu özgünlüğün müziğini dinlemiyor oluşumun ikinci nedeni.

Şimdi artık iş, bu şahıslara ilgili boşlukları imzalatmaya kaldı. İmzalatmışsınız da. Doğum günü partisi falan mı yapıyordunuz kuzum?.. Bu arada da siz çıkıp "Arkadaşlar, haydi şu A.Korkmaz'ı destekleme işini hallediverelim, işte isimleriniz bile hazır çıkın imzayı!" deyip kağıdı mı uzattınız. Tabii hemen, önceden isimlerini yazdığınız o kalem kaç cebinizden çıkartıp (Yok, yok kaybetmeden taşıdığınıza göre, değerli bir kalem bu. Ceketin iç cebinden çıkartılır) sırasıyla elli kişinin eline verdiniz. İmzalasınlar diye. Mözgünük dinlemem, neden üç de bu.

Ya da koca İzmir'de hepsini arayıp, hepsini bulup tek tek imzalatınız. Epey dolmuş parası vermişsinizdir. Ama neyse siz para harcamayı göze almış biri olduğunuzu zaten belirtmişsiniz bay Kork... pardon Papirüs.

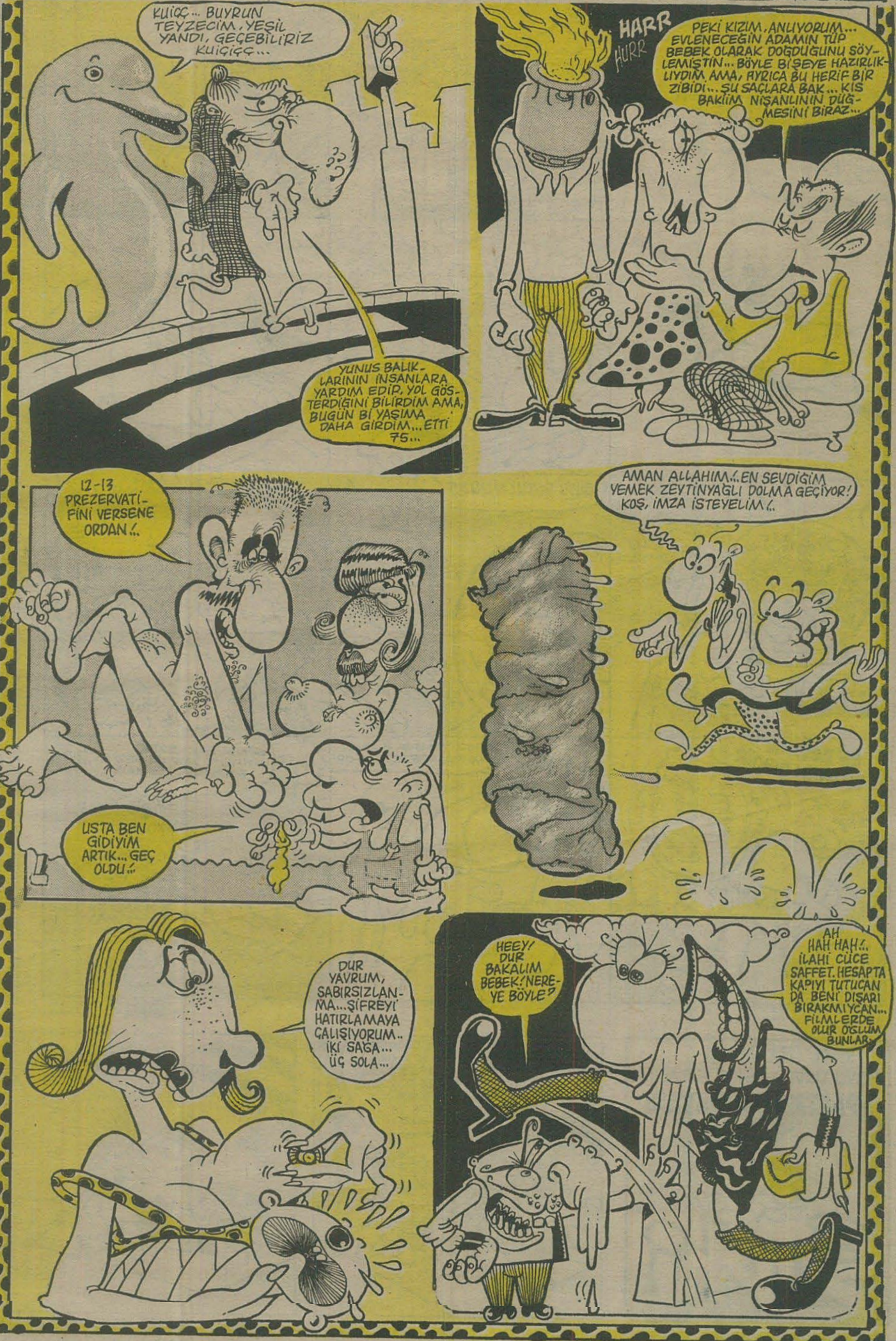
Yazdığınız isimler gerçek olabilir ama siz gene de bana bir elli imza daha gönderin. Kontrol edicem. Bakalım iyi edilmiş mi? Ne mi? Taklit.

Elli ayrı isme elli ayrı imza uydurmak kolay iş değil tabii. Siz yoksa uydurmaya uyduruk şeyler üretmek sanan insanlardan mısınız? Üf! Bu soru kafamı karıştırdı. Herhalde özgünümük dinlemiyor oluşumun nedenlerinden biri de budur. Kaç etti? Bakayım, yazımı baştan okuyayım. Hımın. En son neden üç demişim. Öyleyse dört.

Ha, tabii güle güle, güle güle bay Papirüs.

ÖMER PINAR

BAHADIR BARUTER

KAFİYELİ FELSEFELER: 3 (KAFİYESİZ DÜŞÜNCELER)

Bazen bir yazı ya da şiir okuduğumda pek bir şey anlamam. Dikkat ettim hiçbir şey anlamamaktan farklı bir şey bu durum. Pek bir şey anlamamak... Bu yazıya mı bağlıdır yoksa kafamın durumuna edindiğim bilgilere ve olup biteni içme hızıma mı? Her ikisine de bağlı olamaz mı diye düşünsem sanki tatminkâr bir sonuca ulaşacakmışım gibi geliyor. Ama "her ikisini de" cevap olmak için biraz fazla. Posa taşıyor. "Biri olmazsa öbürü" nün posasını. Net ve berraklık istiyorum cevap olarak. Sonra da soruyorum kendime "böyle keskin ve yalın bir cevap için sen de hazır mısın keskin ve yalın olma-ya?" diye. Keskin ve yalın olmanın anlamını düşünüyorum ve buluyorum ki, cevap "herşeyini vermek" tir. En keskin cevabımı istiyorsun: ver herşeyini! Ver herşeyini. Baştaki sorunun cevabını bul. "Pek bir şey anlamamak" ın cevabını. Kim soruyor peki? Ben! Soru, sahibinin hamalı değil mi? Öyleyse soru yanıtladığında sahip yanı den, hamalımı, yanı beni kimin ya da neyin taşıdığını anlayacağım. Soru, sahibinin malı değil mi? Kim üretti bu malı? Ben! Üretimde ne kullandım? Kafamı. Soruyu (hamalı) anlayınca kimi anlayacağım? Kendimi!

Ne güzel. Entes. Ve nefis.

"Hiçbir şey anlamamak" mı daha tercih edilesi yoksa "pek bir şey anlamamak" mı? Bu tercihi yapabilmek için herbirinin manasını ayrı ayrı bilmeli, birbirlerine olan üstünlük ve altınlık özelliklerini gözden geçirip, kıyas yapmalıyız. Sonuç, cevaptır.

Birinci paragraf bir soruyla başlıyordu. Cevapla bitti. Son cevap neydi? Kendim! b. Ne demistik? Sonuç, cevaptır. Cevap kendim! di. Öyleyse suna varır-m. Sonuç kendimdir. Yazının ilk sorusunda "Pek bir şey anlamamak okunulan yazıya mı bağlıdır yoksa kafanın durumuna mı?" deniyordu. İşte şimdi "kendine bağlıdır" diye cevabımızı bulmuş olduk. Kendisini daha çok bilmek için kendiyi dans eden kendine, sarkıntılık edip yokluyor, kıcına oduña dokunuyor. Kendi kendine, keno içi ne doğru dans ediyor.

Ne güzel dans ediyor Entes. Ve nefis

Yürü aklım yürü! Akıl yürütüyorum. İttire kaktıra. atlatı pittire oöööyle gidiyorum.

Hemen alırlar insanı bazen, asla da qetirmezi.

- SON -

BAYIR GÜLÜ

Feyhan
GÜVER

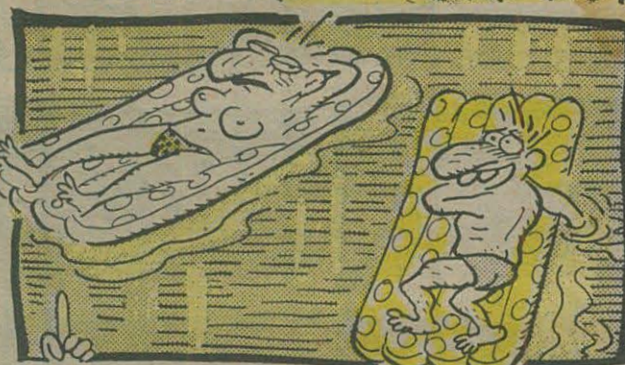
GÜMBÜR GİMAAT

AHMET
YILMAZ

● KILLANAN ADAM (Macara No = Birhayli)

● Selimpasa Parkköy'ü, bu kadar tatil yeter sana... Dön artık. A. YILMAZ

GMİS ve Uyanış gazetesinin İçyüzü

Son günlerde, Körfez savaş sırasında ilginç olaylar oluyor. Kapitalizm bir bunalmış yaşıyor. Emekçi sınıfı, bir gecede yıllardır çalıştığı işyerinin kapısına konabiliyor. Kapitalizm ve emperyalizmin bunalmının faturası işçi sınıfına çıkarılıyor. Buna koşut basın bir kriz yaşıyor. Yıllardır başucu rehberimiz Cumhuriyet gazetesi çalışanlarını kapı dışı edebiliyor. Genel basın bir yerde kendi özleştirisini yapıyor. Gelgelelim yerel basına.

Kentimizde Uyanış gazetesi yayımlanır. 70'li yıllarda Ali Bahadır yönetiminde hızlı solculuk yaptığı dönemde Uyanış, saygın bir gazetedir. 12 Eylül'de bir süre gazetenin kapatılması, Ali Bahadır'ın cezaevine girmesi ile işlerin rengi değişti. Ali Bahadır yavaş yavaş ANAP'a yaklaştı. Yani Çetin Altan gibi viski şişelerine sığındı. GMİS'te Mehmet Tezer'den sonra genel başkan olan Şemsi Denizler, Uyanış'ın her sayısında manşettedir. Diyeceksiniz ki "Şanlı Zonguldak direnişini örgütleyen adamdan ne istiyorsun?" GMİS'in başına bugüne kadar gelen en yetenekli başkan olan Şemsi Denizler'in sendikarın parasını nasıl çarçur ettiği kamuoyundan gizleniyor. Sendikarın otele, değerinin çok altında satılıyor, sendika üst düzeyli yöneticileri arasında bölüştürülür para. Para sadece Ali Akgün'e verilmaz. Ali Akgün, açlık grevi gibi eylemler yapar. Akgün, "Bana para verilmedi" diymiyor, bu nedenle taban, mabın, hak, hukuk, demokrasi nutuklarına sığınıyor. Zonguldak'ta yer yerinden oynar, ama anlı, şanlı İstanbul basınında ne bir ses, ne bir nefes. Nedeni ne ola ki? Denizler ya onları paraya boğuyor ya da sol dogmatikler Şemsi Denizler'i solculuk adına yıpratmak istemiyorlar. O ne de olsa Zonguldak maden işçisi grevinin fatihidir. Onu karalamak, solu karalamaktır. Ama gelecek 12 Eylül'de sırf bu yüzden Kainat Paşalarca suçlanacaklarını bilmiyorlar. Pe ki, Şemsi Denizler bu kumpası nasıl kurdu?

Devrimcilik, sosyalistlikse kendimi Denizler'den ve Uyanış'tan daha solda gördüğüm gibi, daha çok işçi dostu olduğumu savunabilirim. İşçiliği, emekçiliği sömüren bu mafya, yukarıda Denizler, yediği önünde yemediği arkasında, aşağıda da Ali Bahadır (yani Uyanış gazetesi) işçi sınıfı ve demokrasi uzmanlığı yaparak, sendikarın gazetesini basarak milyarlar sövüyor. Onun içindir ki, Uyanış'ın her sayısında Şemsi Denizler manşettedir. Onun içindir ki, A.B. (Ali Bahadır'ın yazılarında kullandığı rumuz budur) işçi sınıfı liderlerini karalamak isteyen aşırı solculara, karanlığin temsilcilerine dikkat çekerek sendikaya göbek bağı ile bağlılığını göstermek ister. Sendika yönetimi işçilerin milyarlarının hesabını ne zaman verirler, bilmiyoruz. Ama, Türk-İş'i, Şevket Yılmaz'ı hemen her gün "düzen sendikacılığı ve düzenin adamı olmakla" suçlayan sendika yönetimi, bu talan, sömür, işkence düzeninin bir parçası değil midir?

Sonra, işçi sınıfının güçlü kalemi (!) A.B., kendi gazetesinde çalışan teknik servis elemanları ile muhabirlerini neden kollayıp kayırmıyor? Çünkü, onlar ona milyarlar kazandıran altın yumurtlayan tavuktur. Ne işçi sınıfı, ne demokrasi yandaşı olmak, ne de objektif gazetecilik A.B.'yi ilgilendirir. Sendikadan milyarlar gelsin de kendi gazetesinde çalışanlar açlığa talim etsin ne önemi var. Ekmek bulamıyorlarsa, pasta yesinler...

A.B. ve Uyanış gazetesinin habercilik anlayışına ilişkin bir misal vermek lazımsa, şu misal eşsiz bir misaldir: Mücadele dergisi Zonguldak Temsilcisi Şehar Şen gözüaltına alınır. Gözüaltı olayı Zonguldak'ta diğer gazetelerde, hatta 'sağcı' kişilerin yönetimindeki bir gazetede yayımlanır. Buna rağmen hızlı solu, tatlı su sosyalisti, SBP'li A.B., polisten kendisini gelen uyarı karşısında gazetelerinin ilili yöneticisi Necmettin Kurucu'nun haberini sansür eder, yayımlamaz. Ayrıca, adli mahkum olarak 15 yıl cezaevlerinde yatan gazetenin yazarı Nevzat Yılmaz'ın gözüaltına değinen yazısını da sansür eder. Bundan sonra Nevzat Yılmaz'ın yazılarını Uyanış'ta göremeyiz. Belki de Yılmaz gazeteden kovulmuştur. A.B.'nin demokratiğini gördünüz mü? Bir basın mensubu gözüaltına alınıyor, ama Uyanış'ta tek sustuluk haber çıkmıyor.

A.B. ilginç bir kişidir, dedik. Belki de dünyanın tek ilginç gazete yöneticisi. Gazetesini sendikarın büteni haline getirdiği yetmiyormuş gibi yayımlayacağı her yazıyı, yanında taşıdığı avukatına danışarak yayımlar. Ola ki ucunda mapusluk filan olur. O nazenin vücudu cezaevi ile tanışır yeniden. Uyanış'ın İstanbul temsilcisi oğlu Burak'tır. Çocuk çekirdekten gazeteci yetişiyor kardeşim. B.B.'nin gazetede hac haberinin yayımlandığını merak etmeyin. O daha çok kızlara ilanı aşk eyleyen nameler yazar. O zaman temsilcilik sebebi-i hikmeti nedir? Sanı, turuncu, mavi, lacivert bilmum kart efendim. Sevgili Burak bunlardan bir tane edinse, bazı kapıları açabilecek, kızlarla daha rahat aşna işne edebilecek. Oğlum Burak, al kalemi eline, yaz başına gelene.

Değerli Limoncu okuyucular, GMİS'ten ve Uyanış gazetesinden krema çocuk B.B. ve işçi sınıfının yılmaz savunucusu A.B.'nin odasından yaptığımız canlı ceride-i havadisat burada sona erdi.

İşçi: Ahmet Yorum/Zonguldak

Sevgili Limon!

Duvarındaki inciler için çok teşekkürler. Kaç zamandır, artık iyice gelenek oluşturmaya başlıyorsun. Kendine ait öyle bir çizel tutturdu ki, sakın taviz

Nasıl oluyor da kadın onun düşüncelerini okuyor demezsin...Gönlün dili dilden geçmez.

Ayrıca her iki karakter de sessiz iletişim uzmanıdır.

verme. Kadronu oluşturan bireyleri çok iyi seçmiş-sin. Bundan on yıllarca sonra da, kapağı Limon-gelenegi Limon olan bir mizah dergisine ihtiyacımız olacak. Çizgilerin, anlayışların çok hızlı değiştiğini duyumsuyorum... Sözlü mizahın belki ilerdeki dönemlerde az şeyler ifade edebileceği de olasılık da-

Tüm olanaksızlıklara rağmen yoğun mesajlar ve-rebilmenin zorluğunu bekliyoruz. Bence; sevgili Li-mon; Kara Mizah'a da (çizgisel olarak) yer ayrılma-sı gerekiyor. Şu ana kadar Türkiye'de yayımlanan mizah dergilerinin bu konudaki boşluğu ortada de-ğil mi? Bu düşüncelerimin mizah anlayışındaki bir farklılıktan değil, önemli bir ayrıntıdan kaynaklan-dığı kanaatindeyim. Örneğin 282. sayıdaki Sa-yın Mahmut Tibet'in- Mumdan, deniz feneri- apayrı bir incelik katmış bu sayınıza.

Sevgiler, saygılar, bol Limonlu günler.
"Övünmek gibi olmasın ama Limonistiz."

Necmettin Peker

Maliye ve Gümrük Bakanlığı Erenköy Tasfiye İş-letme Müdürlüğü'nde Geçici Sözleşmeli Personel olarak 3 yıldır görev yapan 32 kişi "Sendikaya kay-ıt olacaklar" söylentisi sebebiyle 1 Nisan 1991 ta-rihinde işten atıldık. "Sizleri tekrar geri alacağız" diyerek bizi 4 aydır oyalayan; Tasfiye İşletmeleri Ge-nel Müdürlüğü'nü ve bizi sebepsiz yere keyfi işten atan İşletme Müdürü M.Şükrü İntepe'yi protesto ediyor, tekrar işimizin başına dönmek istiyoruz.

**32 işçi adına
Kazım Şener**

Realist ve sanat yönü ağır basan Limon Dergi-si'nin 284. sayısındaki Yavuz Altırol'un yazısını be-ğenerek okudum. Ben aynı olaya değişik açıda bak-mak istiyordum.

İşe soru sorarak başlamak istiyordum. "Özgün mü-ziği kimler dinliyor? Neden özgün müziği dinliyor-lar? Özgün müziği dinleyenlerin mesleği nedir? Toplumdaki statüleri nedir? Hayata bakış açıları na-sıl? Bir doğulu gibi düşünüyor mu? 30-40 yaşlarınd-a olmasına rağmen, dış görünümü 20-25'ini gös-teriyor? Her yaz ayında, hatta hayatının her yazın-da ve de her gün, akşama kadar, tarlada güneşin altında hiç çalıştı mı?"

Eğer sen, "ben devrimciyim, demokratım, gerçek anlamda özgün müziği dinliyorum" diyorsan, "arabeske" hiç mi hiç karşı çıkamazsın. Sen bu özellikleri taşıyorsan ki buna inanmıyorum. Eğer böyle bir özellik taşıysaydın seciyende, arabesk ve arabesk dinleyenlere karşı çıkmazdın. Hiç düşün-dün mü? Neden doğru insanı genelde arabesk din-liyor? Çünkü, onların sorunlarını, çektikleri eziyet-leri, haksızlıkları en iyi dile getiren özgün müzik de-ğil arabestir. Geri zekalı değilsen dediklerini an-larsın. Ben Gaziantepli'yim ama, şu an Ankara'da-yım ve doğu ile batı arasındaki farkı yaparak öğre-niyorum. Senin gibi oturduğum yerden fikir ürete-cek (fikir denilemez. Saçmalık) öğrenmiyorum.

Saygılarımla

Mustafa Yaker-Pollo/Ankara

NOT: Eğer yazımı yayınlarsanız ismini aynen ya-zın lütfen. Teşekkürler.

Sayın Limon,

Bugüne kadar senden hiçbir şey istemedim. Şim-di istiyorum. Şu yazımı yayınlarsan mı? Yayınlarsan çok teşekkür ederim.

284. sayıdaki arabeskçiler,
Özgün-arabesk tartışması çok uzadı. Ancak ga-rip yazınızı okuduktan sonra ben de biraz uzatma-ya karar verdim.

Çelişki yaşanması düzenlense şu sözlerinle şam-piyon olursunuz: "Ben her tür müzik dinlerim ama özgün müzik dinlemem." Düşünülmeyen yazılmış olduğu belli. Doğrusunu ben yazıyorum. "Ben her tür müzik dinlerim ama arabesk dinlemem." Çün-kü, arabeskin bir müzik türü olduğu iddiasını çok komik buluyorum.

Yalnız bir sözünüze yürekten katılıyorum. "Baş-ka müzik dinleyerek acımı, sıkıntıyı unutamam" di-yorsunuz. Kesinlikle doğru. Ne kadar sıkıntılı olur-sanız olun, arabesk sizi o kadar sıkartır; kendi si-kıntınızı unutup o şarkı (!)'nin sözlerine üzülmeye başlarsınız.

Şu anda kardeşim teybi açtı. Nilüfer'in sesi geli-yor kulağıma. "Eğlen oynadurma hey! Yaşamak ne güzel şey" diyor. Haklı, yaşamak gerçekten çok güzel. Kendi sevinçlerimizle, kendi üzümlerimizle.

Özgün müziğin sözlerini eleştirmezsiniz. "Vuru-lup ölenler olmuş" diyormuş. Ben duymadan ama olabilir. Vurup öldürenler it sürüsü kadarken bunu söylemek hiç tuhaf değil. Tuhaf olan, gader utan-sın (?) gibi anlaşılmayan, çok derin sanat bilgisi ge-rektiren olağanüstü sözlerdir.

Ve belki de en tuhaf olan; daha çok kazanmak için, dilencilere taş çıkartırcasına duygu sömüren-leri savunmanız, bize onların ağlayışlarını duygu sö-mürenleri savunmanız, bize onların ağlayışlarını din-lemek yolundaki önerileriniz.

Bu tartışmanın, sizin biraz dikkatli düşünmeniz-le bitmesi dileğiyle.

M.A.E KELES

Sevgili Limon okurları,

Birkaç haftadır bu bölümde, özgün müzik-ar-besk tartışması süregelmekte. Bizim amacımız tar-tışır ay başka yöne çekmek. Sizlerin de bileceği gibi bu konunun tartışması çoğunlukla sonuç vermemiş-tir.

LİMON

27 Ağustos 1991
Sayı: 286

Yayın Kurulu: Kemal Araten - Tuncay Akgün - Mehmet Çağcağ
Koordinatör: Sırtı Özkan Yazışmaları Müdürü: Mahmut Tibet
Adres: LİMON, Turanlı Sokak No: 20 34350 Beyazıt-İstanbul
Tel: 518 39 44 - 48 (327-367)

Sahibi: Gün Holding Baskı: Gün Holding Matbaacılık A.Ş.
Dağıtım: Hür Dağıtım

LİMON DERGİSİNDE YAYINLANAN RESİMLİ ROMAN, KARİKATÜR VE YAZI YAYIM HAKLARI LİMON DERGİSİNE AİTTİR. HİÇBİR GAZETE, DERGİ YAYIN KURUMUNDA İZİN ALINMADAN KULLANILAMAZ.

Son zamanlarda, arabeskten başka müzik kültü-rümüzde ikinci bir dejenerasyon başgösterdi. Na-sıl mı? Daha arabesk-özgün müzik tartışması sıca-ğı sıcağına sürerken hepimizin tanıdığı İngiliz kö-kenli ses sanatçısı Suna Yıldız'ın kendi öz müziğimize nasıl dalga geçtiğine televizyonlarımız karşısında üzülerek şahit olduk. Bizi en çok üzen de sanatçının halk müziğimizi otantik havasından sıyrıp saçma sapan, anlamsız ve müzik değerini yitirmiş kılan bir yorumla icra etmesidir. Özellikle de Yunus Emre'nin ilahisini pop-rap karışımı bir tarz-da söylemesi... Bu kültürümüze yapılan bir haka-rettir. Çünkü ilahiyi o tarzda dinleyen bir kişinin ak-lına Yunus'un vermek istediği mesaj ve evrenselli-ği asla gelmez. Bu durum ise pek çoklarını milli duy-gulardan uzaklaştırır.

Her şarkının denetiminde kılı kırk yaran aşırı ti-zizlikle çalışan TRT (!), yabancı kökenli bir sanatçı-nın öz kültürümüze bu şekilde dalga geçmesine na-sıl izin verir? Pek çok kimsenin de beğenip alkışla-ması yabancı hayranlığımızın ve kendimizi hakir görmemizin üzücü bir sonucudur.

Bu konuda bize katılan ve milli duygulara saygılı arkadaşlarımızın desteğini bekliyoruz.

Saygılarımla.

Enver Demircigil-Can Ege

Mutlu yıllara ulaşmanın yolu,
Bunun başlayabilmesi için yazımın Limon dergi-sinde yayınlanması gerekir.

Limon yazar, çizer ve yöneticileri bizim de mis-yonumuz var diyorsa bunu yayınlamalıdır. SIKI-YOR MU?

Günümüzde beş milyarı aşkın insan yaşamakta-dır. Bu insanların arasında gönenç düzeyleri, tüke-tim kalıpları, eğitim ve bilinç seviyeleri bakımından birçok farklılıklar bulunmaktadır. Bu kimi insandan insana kimi de ülkeden ülkeye farklı boyutlar içe-rmektedir.

Farklı olmayan ise nüfusun % 10-20'lerini kap-sayan, kapital sahipleri diyebileceğimiz, dünya ni-metlerinden en geniş ölçüde yararlanan kesim. Bu-nun kökeni ise ilkel komün toplumun aşıldığı za-manlara kadar uzanmaktadır.

Belirttiğimiz bu ayrıcalıklı kesim gününün tekno-ekonomik koşulların belirlediği siyasi yapılarda ken-dilerini korumaya çalışmışlardır. (Köleciler, feodal, ka-pitalist siyasi yapılar). Bunu yaparken de din, ordu, millet, ırk ve baskı türündeki mekanizmaları sistemli ve kontrollü bir şekilde kullanarak gerektiğinde ye-nilerini geliştirerek ömrünü uzatmaya, milli hasıla-dan daha fazla pay almaya çalışmışlardır ve çalış-maktadırlar.

Yapılan bütün ittifak ve anlaşmalar mevcut sta-tükonun korunması yönündedir.

Bunu yönlendiren ve kontrolünde tutmaya çalış-an uluslararası sermaye sahipleri ve bunlara bağ-lı komprador kapitalistlerdir.

Oysa mevcut statüko çok büyük boyutlara varan eşitsizlikleri içinde barındırmaktadır. Etiyopya-Somali gibi ülkelerde ölüme varan açık hüküm sü-rerken sömürgeci ülkeler ve yerli ortakları adeta cennet bahçelerinde yaşamaktadırlar.

Niçin böyle? Yaşamak varken ölmek niye? On-ların yaşayabilmesi için bizim ölmesi mi gerekir? Tabii ki hayır.

Kuralları onlar koyduğu için. Niçin kuralları üre-ticiler koymasın?

Bunun için insanların insan olmaktan doğan MIS-YONLARI yerine getirmeleri gerekir. En azından bu-nun için çaba göstermelidirler.

Nedir bu misyonlar? En başta dünya gerçekleri-ne ve olaylarına dar kalıplar içinde bakmayarak, top-lumun geleneksel-tinsel çemberini kırarak, açık ob-jektif olarak bakmakla başlar.

Ayrıcalıklı sınıf kendi yarattıkları mekanizmaları gerçeğe dönük (devlet ve ordu ile dayatma, din, millet, ırk, cinsiyet ve siyasi öğeleri de propaganda ile acite ederek) yapılarda insanların insan olma-tan doğan misyonları yerine getirmelerini engelle-mektedirler.

Sorunları ve çözümleri bir olan yığınla emekçinin birlikteliğini ölmektedirler.

İnsanlara ortaçağ döneminden kalma din-millet gibi misyonları yüklemeye çalışmaktadırlar.

Toto varken bir de lotosu, milli piyangosu bir de yetmiyormuş gibi A.O.F.'ne her yıl alınan yetmiş bin öğrenci. Niye? Sınıf atlama güdüsünü sürekli canlı tutarak umut sömürsüyle insanları pasifize etmek.

Daha birçok şey yazılabilir. Umarım bir dahaki ya-zımda.

Artık insanların gerçekleri görmesini engel-leyen, çağdaşlığa yönelmelerini sapıran, insan-larımızı çıkarmaz kör kuyuya götüren gözükleri çık-a-rıp atmaları dilediklerimiz. Herşey daha güzel yıl-lar için.

**Devrim Albuz
Bakacakda Köyü
Devrek/Zonguldak**

DÜZELTME

"Renk-Kararnamesi" başlıklı yazım, derginizin 280. sayısında isimsiz, 281. sayısında ise Tefvik Ak-şehir adıyla yayımlandı. Yanlışlığın düzeltilmesini ri-ca ederim.

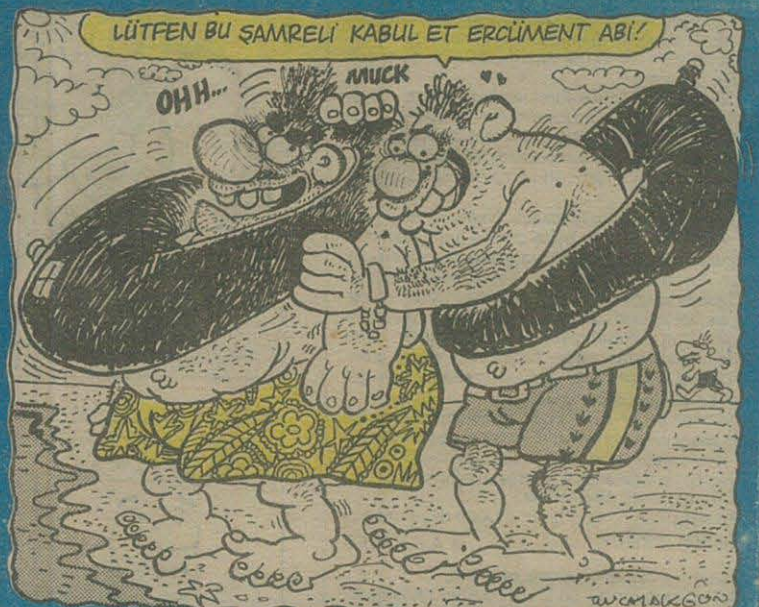
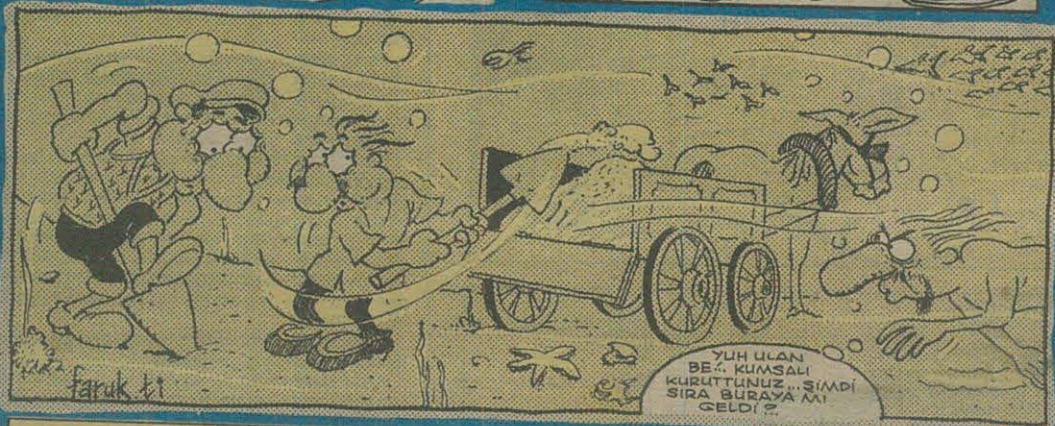
Saygılarımla.

Duygu Gürbüz

DUYURU

Lütfi Oflaz'ın "BİR MAHKUM" adlı kitabı: Habora kitabevi tarafından çıkarıldı. Kitapçılarda bulabil-irsiniz

SON LİMON PLAJI VE YAZLIK KARİKATÜRLERİ

Kaan + Güneş + Caner + Faruk + Fatih + Aslan = Kolektif Çalışma... (ve daha niceileri...)